

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani è Societate Iesv Philosophvs Christianvs

Scribanius, Carolus

Neobvrgi. Ad Danubium, 1618

Cap. XIV. Iudicivm Vniversale. Horrore & terroribus plenum,
elemen[t]orumque collisionibus pr[a]enotandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46524](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46524)

Et nos è plumeo thoro, è deliciis & lusu, è medio voluptatum, honorum, opum, tribunalia hæc audentes spectabimus? illi post hæc omnia non sunt sine metu, & nos quid speramus, aut inani nos ipsos fiducia ludimus? aude anime. nec pigeat imitari à quibus pudeat vinci. insonet auribus tribunalia, & vox Iudicis, modicæ lacrymæ, opum, honorum, voluptatum contemptus, securum te sistent Domino.

Epist. Regi, Iudicij, in die reddendæ rationis, die iræ, & retributionis, die furoris, cui procella tenebrarum servata est in æternum.

CAPVT XIV.

IUDICIUM EXTREMVM.

Cuius horrorem, Solis, Lunæ, siderumq; defectu prænotatum hic habes. vt timore magistero, corpori frenos iniicias dum vivit. docet parere ancillam, seruam, mancipium: ne in die illo Domini magni

Philosophus Christianus. 672

*audiat extremam vocem maledi-
ctionibus æternis ignibus gravi-
dam. ne adsocietur demonibus nub-
la tormentorum acerbitate satian-
dis: nec exulet æternum celo cui na-
ra, gloriã cui emptã. Stolidi, quos
illa vox terroris, minarum, flam-
marumque plena non trahit ad sa-
uora, non auocat à deterioribus
non terret à scelere, non ducit ad
virtutis semitam. quæ vna secu-
rum te statuet in illo die, orbe spe-
statore, celo pramiatore, inferno
vindice, Deo indice, cui nihil re-
laxum, nihil impunium.*

HOrror & stupor vbi estis? v-
bi lacrymæ & comploratio-
nes? vbi planctus & eulationes?
Dolor meus, dolor struthionum;
lamenta mea, lamenta tigrum ra-
ptis catulis; lamenta matrum, dis-
ruptis ab vberibus aut vtero carni-
fica manu natis. Quis validus, &
non iam prodigus aquarum, sed
languinis, tanquam disseas qua-
Ff qua

qua venis, sanguineos non deno-
 met torrentes? quis potens, cuius
 non emarcuit virtus, emedullatis
 etiam pristini vigoris ossibus? qui
 nervis & succo plenus, tanquam à
 fornace media non exaruit exsuc-
 cidus totus? quis fortis & non iuc-
 cidet genibus? quis robustus & non
 delinquet animo? tanquam cera
 mediis ignibus, & medio aestivo ni-
 ves sole, aut stipula ignibus deco-
 cta, ita omnis anima viri potentis
 in die Domini magno. *Dies ira,*
Soph. 1. *dies illa, dies tribulationis & angu-*
v. 15. *stiae, dies calamitatis & miseriae, dies*
tenebrarum & caliginis, dies nebulae
& turbinis, dies tubae & clangoris su-
per civitates munitas, & super angu-
los excelsos. Et tribulabo, ait, homi-
nes, & ululabunt ut caci, quia Do-
mino peccaverunt, & effundetur san-
guis eorum sicut humus, & corpora eor-
um sicut stercora. Propter hoc omnes
Ha. 13. *manus dissolventur, & omne cor ho-*
minis contabescet & conteretur. tor-
tionem & dolores tenebunt, quasi par-
turiens

Philosophus Christianus. 873

*variens dolebunt. vnusquisq; ad pro-
ximum suum stupebit, facies combu-
sta vultus eorum. dies crudelis & in-
dignationis plenus, & ira & furoris,
dies rugitus & horrois, dies vindi-
ctæ & retributionis, dies vltionis &
iudicij, dies fremitus & indigna-
tionis, dies poenarum & flamma-
rum ignis æterni. dies in qua indi-
cabit Dominus occulta hominum, cum
patebunt abscondita cordium, &
abditamenta mentium reuelabuntur, or-
be toto inspectore, diribitore Deo,
hinc superborum corda tumentia,
inde libidinosorum voluptate na-
tancia, alibi invidentium inæstuan-
ti odio corrosa, aut auaritia exesa,
aut nunquam-explenda diuitiarū
fæstuantia, perpetuaque dignita-
tum & honorum scabie & pruridi-
ne vexata.*

Et sanè perfacile est dum viuimus, inimicum omnem amicum ve-
mentito vultu & ore ludere, fron-
te & verbo fallere. & quis non

aut amorem & obedientiam dum
 vult mentiatur, aut edim regat
 aut pietatem ostendet probitatis
 mulus? aut virtutem moribus pre-
 ferat, doctus etiam prudentes cir-
 cumuenire? at reteget illa dies altè
 defossa mentibus, recludetque tot
 obserata seris, eo grauiore vulnere
 quo profundius concredita: eo
 maiore verecundia, quo fallacius
 sanctimonix specie fefellit plures:
 eo maiore dolore, quo maiore an-
 tè consilio condita pectoribus in
 fallaciam, & æstimata integritatis
 decipulam. Quanto securius cer-
 tiusque dum viuunt committunt
 animis, nec erubescenda, nec pe-
 nitenda aliquando, quicunque se-
 riò diem illum meditantur, certè
 nihil dimitti ac submergi in illud
 altum pectoris, quod non superna-
 tet in die illo magno. Et quis pru-
 dens tegit maiore rubore publicè
 da? quis simulat non multo post
 ingenti verecundia vulganda? quis
 morbum premit exitio silentio suo
 futu-

futuram? etiam erubescenda medica tangit manus, nec quidquam tam reconditum quod valetudinis amor, aut doloris magnitudo, aut medelæ spes non retegat in salutem. & nos interim quanta pectore premimus, infami in illa die diffusionem ventilanda? quanta immemores futurorum in recessu abditarum cogitationum comitimus animo, orbe inspectore publicanda? cum de facili possimus aut non admittere serò poenitenda, aut eluere seriùs diluenda.

Non multæ lacrymæ de cordis intimo salientes quid non possunt dum vita manet? quid non suspensio meliore voto & igne calentia, & inter confragosos singultus tanquam à valido vento excussa factorum poenitudo? At in illo die Domini, non si flumina & maria fundant oculi, noxam vel vnam diluent. non si saxæas rupeasque poenitudines deuomant pectora; non si omni Ætæna æstuantiora iaculen-

tur vota, audiamus Dominum:
Non transeam, nec parcam, nec pla-
Leue. 24. *cabor: iuxta vias tuas & iuxta adiu-*
uentiones tuas iudicabor. audiamus
 Malachiam: *Ecce dies veniet succen-*
sa quasi caminus: & erunt omnes fa-
Malac. 4. *cientes impietatem stipula, & inflam-*
mabit eos dies veniens, quæ non relin-
quet in eis radicem & germen. Ostul-
 ti! viuimus tanquam impune latu-
 ri meditata scelera, quia innocua
 manu: cum germina, & radices
 scelerum, quæ tanquam in abdito
 terrarum mentibus reclusa nostris
 sunt, egerminaturum se ac eradica-
 turum interminetur Dominus, vi-
 uimus tanquã soli testes factorum
 cogitationumque nostrarum, tan-
 quam soli conscij meditatorum fa-
 cinorum. viuimus vt increduli Dei
 vt prouidentia illius ignari, vt sci-
 entia illius refragatores. nam quis
 sciens volensque coram iudice pec-
 cat? quis in oculis Regis, vitæque
 ac necis domini, morte patrat lu-
 enda

enda? quis sub liſtore conſtitutus
ſub enſe, ſecuri, fune, ſcelera me
ditatur? quis euulgationis conſcius
& ſequuturę iam iam mortis ſan
guine committit pianda? aut qui
non crimina ſperat tegenda? ſim
ſciat retegenda, quis non manum
retrahit, ſi mors ſequutura, ſi tor
menta & ignes, ſi laqueus & fer
rum? & nos in oculis magni illius
Iudicis, Domini, & Regis, omnia
contuentis, etiam abditiffima, &
ſeruata centum clauibus, quã ſo
luto metu peccata peccatis cumu
lamus? ac de vno in aliud tranſcen
dimus, tanquam priora via ſint &
ſtrata ſemita ad ſecunda.

Et tamen in illa die omnium
oculis ſubiicientur reconditiſſi
ma etiam cogitationum noſtra
rum. & quę ſoli propè erubuimus
ſpectabit orbis, ſuperiores, ſub
diti, æquales, amici, hoſtes. Quę
tunc erunt cogitationes noſtrę?
nollem factum; nollem cogitatum.

Ff 4 ſpera-

sperabam aeterno premeunda silen-
cio. non memineram oculi huius
magni intima perscrutantis. non
putabam enulganda. ô fatui! quo-
usque hæc, infelici luenda sine, ac
erubescendo pianda exitu? melio-
ribus dum tempus est, mentem pa-
scamus, illique nunc comittamus,
quæ nec erubescat nec culpet sera
pœnitentia.

Quod ut certius intelligas, in-
tuere diem illum propius, elemen-
torum collisionibus prænotatum.
prænotius horror testis est futuri.

Ha. 66. *In igne veniet Dominus, & quasi tur-
bo quadriga eius: reddere in indig-
natione furorem suum, & increpationem
suam in flamma ignis: quia in
igne Dominus iudicabit, & in gladio
suo ad omnem carnem. quin turbo
Domini furor egrediens, procella ru-
ens in capite impiorum. Thronus eius
flamma ignis: rota eius ignis accen-
sus, fluvius igneus rapidusque à facie
eius. intuere deinde omne ab orbe
condito humanum genus. Vide*

Regi-

Regibus immistos egentes, seruos dominis, subditos superioribus, nullo tiaræ aut sceptri, diadematis, purpuræ, aut pauperis sagi discrimine. voluntur vt arenez, miserenturque vt aquarum stillicidiis, nulla dignitatis prerogatiua.

Dum viuimus, comœdiarum ac tragediarum harum personas sustinimus; digniores, indignioresque expleuimus. cortina reducta, remota scena, redimus ad vetera, cinerem & arenam, & animam parrem. & denuntiatum antè. *Non Sap. 6.*
subtrahet personam cuiusquam Deus, nec verebitur magnitudinem cuiusquam, quoniam pusillum & magnum ipse fecit, & equaliter cura est illi de omnibus. fortioribus autem fortior instat cruciatio. atque hinc additum. Horrendè & citò apparebit vobis, quoniam iudicium durissimum in his qui præsumunt fieri. exiguo enim conceditur misericordia, potentes autem potenter tormenta patientur.

Vide deinde in hac paritate for-

Ff 5

tem

tem imparum proborum, impro-
 borum, hinc patrem rapi ad suppli-
 cia, inde natum ad gaudia, ibi ma-
 trem ad tormenta, filiam ad pra-
 mia. alibi Regem & dominum &
 iudicem ad ignes; reum, & seruum
 & mancipium ad regna, & caelo-
 rum diademata. Quis in hac secre-
 tione, amulauque bonorum ac ma-
 llorum retributione, rugitus exprimat
 & eiulatus? iam cum viderit
 patres, matresque, dominos, ser-
 uos, socios, amicos, inimicos, &
 mulos, vno rapi interitu, maledi-
 ctis mutuo suppliciorum causas
 improperantes; & in tanta multi-
 tudine tam varium mormur, tan-
 tas tamque acerbis ultimorum de-
 sperationum voces, dentium stri-
 dores, ora spumantia, liuidas can-
 dentesque genas, membrorum
 omnium saevas collisiones, execra-
 tiones, imprecationes, blasphemias,
 quid dices? quid quando
 demonum agmina insulantia? im-
 properantia? accusantia? minitantia?
 nec

nec segniores comminationibus manus? aut cum angelorum & beatorum agmina exemplo suo accusantia & damnantia? quid ubi iudicis antè contempti, ac spontaneo neglectu ignorati, vultum oculisque in solam vindictam truces? ubi vocem, in damnationem omnium quæ vnquam fuerunt lenissimam? ubi inter clamores & eiulatus, tristesque tot millia diffonos planctus, vnâ vocem, tonitru, fragore, terræmotu omni terribiliorem: *Ite maledicti in ignem æternum?* Matt. 25.

Quid facit hic homo? aut quis illi animus in hoc terrore, cum intonabit in ira furoris sui *validus Isa. 28.*
& fortis Dominus, sicut impetus grandinis, turbo confringens sicut impetus aquarum multarum inundantium & emissarum super terram spaciosam? unde cælum, & terra, elementa & sidera contremiscunt, montes & silvæ, flumina & maria, concussa, ingenti trepitant pauore,

sedes vacuatura si locus detur: pra-
 ta & arbores, herbae, flores, vinea
 in gloria, posito languent virore,
 adeoque emedullata serpunt humi
 tanquam ab ardente fulmine am-
 busta: omnia denique, licet inno-
 xia, & nullo scelere suo contami-
 nata, sursum deorsumque, quasi
 propriis conuulsa sedibus, interi-
 tum spectant, vltimumque exitium
 sui: & homo quò se vertet peccati
 conscius, imminentisque prome-
 riti praescius ignis aeterni? trepidant
 & tantum non colliquescent rupes,
 & caeli tanquam aere fusi; & stabit
 homo reus? *Stella caeli & splendor*
earum non expandent lumen suum:
obtenebratus est Sol in ortu suo, &
Luna non splendet in lumine suo.
 cum ergo sidera spoliata luce, ter-
 rorem, horroremque testentur no-
 ste sua, & stabit homo criminis &
 interitus sui conscius? non stat hec
 ingens machina tot saeculis solida-
 ta, tot aetatum firmata basibus, in-
 nocuo licet crimine, & stabit tot
 sceler-

Isa, 13.

scelerum homo reus? inter inexplebiles carnificum manus, inter nullo suo morituros ignes stabit homo reus? *Intraibunt in speluncas petrarum, & in voragines terræ à facie formidinis Domini, & à gloria maiestatis eius, cum surrexerit percussere terram. cum in igne zeli eius deorabitur omnis terra, & consummatione cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram.* atque hinc clamor ille tanquam feralis buccinæ: *Montes cadite super nos, & colles operite nos ab ira diei huius, diei vindictæ & lamentationes, ignis & poenarum.* at nulli montes fugient oculos, nullæ valles iudicis claudent perimētve vocem, non iam vtantē interminatricem, sed adiudicatricem ignis æterni.

Isa. 34

Sopho. 1

Luc. 23

Quòd si curiosius in ipsum iudicem oculos defixeris, quid videbis, extra illud os vocemque tremendam, præter tot damnationis capita quot vulnera? nam quid sunt illa quinque, nisi rùpea quæ-

Ff 7 dam

dam saxa flammaram, damnanda
 æternitatem deuoentia? quid nisi
 singula beneficiorum multitudine
 nem testantia, magnitudinem com-
 memorantia, ingratitude accu-
 santia, improbitatem redarguen-
 tia? quid sunt, nisi singula fulmina
 perduellium medullas exedentia
 & stabunt pedes, nec subducet se
 terra reo? & quid sunt vulnera, ni-
 si venenaria tela, aut letales haste
 toxico lotæ animæ peccanti? quid
 nisi horror & fragor, & iaculata ru-
 pes miserandæ æternitatis? quid
 sanguis nisi spicula infelicis xpi?
 quid guttæ singulæ, nisi singulæ vo-
 ragines sulphuris & picis? misera
 vicissitudo, vt quod fuit in mede-
 lam, fit in interitum; quod fuit in
 vitam, fit in mortem; quod in salu-
 tem, fit in damnationem; quod in
 triumphum, fit in seruitutem & ca-
 tenas; quod in coronam, fit in pec-
 nam; quod in gaudium, fit in mee-
 rorem; quod in beatam premiatio-
 nem, fit in ignem, & ignem æternum.

Que-

Quousque breuibus mercamur
æterna? quousque momentaneis
deliciis, voluptatibus, honoribus
auro, ignem, tormenta, contem-
ptum, indigentiamq; etiam aquea-
rum guttarum paramus æternam?
quousque in perituris amplectimur
æterna infelici demutatione, imme-
mores diei huius, diei angustiarum
& timoris, pressuræ & anxietatis,
cùm insonabit sepulchralis illa bue-
cina: *Surgite mortui, venite ad iu-
dicium*; horrois & stuporis, ipsiq;
elementis formidanda tuba, terra
intremente, cælo lugente, sideri-
bus stupentibus, orbe toto sedibus
concusso? *Flebilis illa dies, cùm om-* Ezech. 5
*nes manus dissoluentur, & omnia ge-
nua fluent aquis.* Dies lacrymarum
& ululatum, & confusionis mag-
næ: cùm ex omni orbis plaga, in
quocumque loco mors rapuit, secu-
la rexerunt, maria sobuerunt, terra
depressit, surget in iudicium æterni-
tatis homo reus criminis sui, celati
an proditi, in recessu pectoris an
opere

operè completi conscius, desperata salute, ultimoque exitio sui pauidus & horrore plenus, certus de poena, deque nullo sine morituris ignibus, dum tormenta tormentis infelici foecunditate innascuntur.

2. Cori 5 Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit sine bonum, siue malum.

Erigere anime. & dum dies permittunt, dum poenitentiae locus, dum fletibus patet via, corrigamus vetera; deliciis, honoribus, voluptatibus, opibus spretis, amplectamur ea quae nos metu liberant futurorum, quaeque pro modico illorum neglectu, caelestia spondentes delicias, honores, opes, voluptates nullo finiendas die, nullo minuendas, nullo possessorem suum frustraturas, nullo mentito vultu in fraudem pellecturas. viuent illa, & aeternum viuent, aeternaque cultorem suum beatitate donabunt, verisimilis delicias aeternis, solidissimis

mis honoribus æternis, sincerissimis voluptatibus æternis, certissimis opibus æternis: quas nec naufragia sorbeant, non hostes eripient, non inualedo franget, nec diminet ætas.

Et quantula res est perituris renunciare ut æterna possideas? quanta, momentanea hæc negligere ut æterna consequaris? quanta, breuius his exui, ut æternis induaris? Et quis mollet anno vno carere voluptatibus, deliciis, honoribus, opibus, ut iisdem annis frui possescentum? quanto proinde prudentiores sunt, qui dum vita hæc viuunt, exuunt se illis voluntaria spoliatio, ut æternum fruantur innumeris modis maioribus, certioribus, nobilioribus, felicioribus? Nam quanta est hæc vita si æternæ compares? non annus, non dies, non hora; adeoque vix momenti meretur nomen. & non vnus dies ^{2. Pet. 3.} apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies vnus? Quam fatui

fatui proinde qui his breuibus bre-
uem vitam erogan, qui vt momen-
taneis hisce mentem expleant, spo-
liant se maioribus in omnia secula
perennaturis / qui pro his ludiciis
dominumque fallentibus, pro fu-
gitiuis possessoremque suum non
multo post deserentibus, corpus
animamque aternis subiiciunt ig-
nibus! O stolidi! vbi mens & cor
hominis? momentaneas delicias,
voluptates, honores, opes, aternis
preponere, securissimis, solidissi-
mis, nec vlllo possessorem suum quo
desituentibus.

Et quid sunt temporis huius de-
licia proritamenta gula, quid pro-
fuge & communes bestiis volupta-
tes, publicum vitantes, & conspe-
ctum etiam amicissimorum, poeni-
tudine & erubescencia sectatorem
suum flagellantes? quid honorum
& dignitatum incerta, quid opum
in tam varia fortuna possessio du-
bia, & morte paullo post deserenda;
si cum aternis, caelestibus diui-
nisi-

nissimis componamus? nullus hic labor, nullum secretum pudori queritur, nullus oculus testis formidatur, nulla incerta aut dubia, aut à quocunque hoste aut casu periclitatura. Semel possessa æternùm possidentur, semel adiudicata æternùm adherent.

His ergo dum licet consequendis seriò adlaboremus. non magno molimine æterna comparabimus, si momentaneis illis contemptis, totos nos brevi hoc tempore æternarum studio dederimus, his incubuerimus, certi de premio, certi de gloria, & gloria æterna. miramur ridemusq; mente captos, puerosq; auro & gemmis, nuces, pomorumq; frustra præelicientes. miramur brevè palati gustum momentaneaq; oblectamenta, duratioris anteponentes. at quanto nos liberiore digni cachinno meritò videbimur, qui peritura cœlestibus, & in omne ævum perennatatis, fatue delectu præponimus?
procul

procul hæc deliria dimitti capi-
 sis. nimio isthæc fatuitas emittit
 insanire cum fatuis & pueris liceat
 cum peritura perituris componen-
 sur. at vbi momentanea hæc cum
 æternis in certamen veniunt, & pro-
 labentibus ac interituris perpetua-
 tura reponuntur; exuenda stultitia
 est. nimis enim caro emittitur quod
 emendari non potest. ludis, & ab
 vno aliquando alex iactu regna
 pendunt & prouinciæ, aut ingentia
 priuatorum patrimonia; & fatuus
 audis, quid audies cum in vno de-
 lectu, tanquam alex iactu peritura
 cum æternis mutas? in illo ludo qui
 perdidit, meliore fortuna reparare
 damna potest; adeoq; duplici for-
 nore resarcire infortunatum prio-
 rem iactum: at in hoc æternitatis
 ludo, nec deliberationibus, nec
 iteratis felicioribus votis locus est.
 semel iacta alea est? eterna est. se-
 mel delegisti? eternum est. semel
 sententia lata est? eterna est.

Et quantulæ rogo res sunt, ob quas
 in

in discrimen adducimur ferenda
sententia ignis aeterni? opes, ho-
nores, voluptates quid sunt, si cum
infelicibus inferorum tormentis
componantur? confer temporaria
hec perennaturis, peritura aeternis.
confer orbis qua patet, opes, ho-
nores, voluptates cum caelestibus,
magnitudine, duratione. finita in
illis omnia, & ingentibus permista
solicitudinibus, rubore, pœniten-
tia; cum caelestia interminata sint,
nullo pretio metienda, nulla cura,
pœnitudo, erubescencia posses-
sorem suum percussura; nullo in-
genio, calamis; terminis circum-
scribenda. Cogita quidquid ali-
quando magnū, maiora reperies;
extende, si potes, vota ad omnium
ingeniorum conatum, maiora vi-
debis: adde quidquid inexplebi-
les omnium quotquot unquam a-
uarorum manus, quidquid usquam
animi fastu turgentium, quidquid
per ubique vouerunt pectora vo-
luptatibus ebria; nec umbram qui-
dem

dem consequutus fueris futuri corporis. adeo cœlestium opes, honores, voluptates, quidquid est cui huius vincunt, vt nec in comparationem quidem venire possint, sine magnitudinis suę nota cum his peritoris. & digna hæc videbuntur nobis propter quę infelicem subeamus aleam letalis sententię, à qua pendet æterna?

Hęc cogita, nec facillè descendet ad fatuum hunc delectum: saniora enim æternatura docebunt; & ad meliora te perennatura trahent. si tamen ita te totum vitæ huius opes, honores, voluptates dementarunt, adeoque infra omnes fatuos puerosque statuerunt, vt nulla te moueat aut spes præmiorum, aut gloriæ æternæ, non Deus ipse, moueat te feræ diei illius horror & stupor, cum ipsa orbis machina tantum non sedibus suis euellenda, ipsa nocte tremoreque suo sidera cœlique nimis testata faciant, quid nunc cogitandum super die illo, die

die fletuum & suspiriorum, die timoris & lamentationum, die rugitus & collisionum, die execrationis & ultimarum blasphemiarum, nullis lacrymis, votis, precibus, penitentia reparando. audiamus monentem Petrum: *Adveniet dies Domini ut fur: in quo caeli magno impetu transibunt, elementa vero calore solventur, terra autem quae in ipsa sunt opera, exurentur. Cum igitur haec omnia dissolventa sint, quales oportet nos esse in sanctis conversationibus & pietatibus, expectantes & properantes in adventum diei Domini, per quem caeli ardentes solventur, & elementa, ignis ardore tabescent, propter quod charissimi haec expectantes satagite immaculati & inuiolati ei inueniri in pace.*

CAPVT